

ΠΡΟΘΗΚΗ

Η ΡΩΜΑΪΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ

ΠΑΤΡΙΚ ΤΖΕΡΑΡΝΤ ΟΥΟΛΣ

ΜΤΦΡ. Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ, ΣΤ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ

«ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ»

ΣΕΛ. 394, ΔΡΧ. 6.500

Τα «Σατυρικά» του Πετρωνίου και οι «Μεταμορφώσεις» του Απουλπίου είναι οι μόνες σωζόμενες μυθιστορίες από όσες γράφτηκαν στη Ρώμη πριν από το 200 μ.Χ. και ανήκουν εις το είδος

της ευτράπελης μυθοπλασίας, της ψυχαγωγικής λογοτεχνίας του αρχαίου κόσμου. Στόχος του συγγραφέα, ομότιμου καθηγητή των Λατινικών του Πανεπιστημίου της Γλασκόβης, είναι να αντικρούσει τις θεωρίες που θέλουν τον Πετρώνιο ηθικολόγο ή συγγραφέα που εκφράζει με το έργο του

την απόγνωση και την απαισιοδοξία του για τη ζωή. Παράλληλα, επιχειρεί να αποδείξει ότι η μυθιστορία του Απουλπίου έχει ουσιαστικά αλληγορικό περιεχόμενο και συνδέει τον κεντρικό μύθο του Ερωτα και της Ψυχής με τις περιπέτειες του Λουκίου.

Η πρωτότυπη συμβολή του έγκειται στην ερμηνεία του 11ου βιβλίου των «Μεταμορφώσεων» ως προπαγάνδας εναντίον των χριστιανών της Αφρικής, αφού τα σωζόμενα τεκμήρια αποδεικνύουν ότι η μυθιστορία του Απουλπίου γράφτηκε στην Αφρική στα ύστερα ρωμαϊκά χρόνια, την εποχή της γιγαντιαίας εξάπλωσης του χριστιανισμού. Είκοσι οκτώ χρόνια μετά την πρώτη της έκδοση, η μελέτη αυτή παραμένει το βασικότερο εγχειρίδιο για τη σπουδή της αρχαίας μυθοπλασίας. Στα τρία επιμέτρα συνοψίζονται τα επιχειρήματα όσων κατατάσσουν τα «Σατυρικά» στη νεώτερη περίοδο, επιχειρείται η χρονολόγηση των «Μεταμορφώσεων» (180 ή 190), παράλληλα με την παράθεση βιογραφικών στοιχείων του Απουλπίου και τέλος, η ισακική αρετολογία που βρέθηκε σε μαρμαρίνη στήλη στο ιερό της Ισιδας στην Κύμη, καθώς και βιβλιογραφία.

Από το Μ.Ι.Ε.Τ. κυκλοφόρησε επίσης το έργο του Μιχάλη Α. Τιβέριου «Μακεδόνες και Παναθηναία.

Παναθηναϊκοί αμφορείς από τον βορειοελλαδικό χώρο» (σελ. 79, δρχ. 2.000). Βασισμένο στη μελέτη του παναθηναϊκού αμφορέα από την Κασσάνδρεια και θραυσμάτων παναθηναϊκών αμφορέων που βρέθηκαν στις ανασκαφές της αρχαίας Πέλλας, το κείμενο του Μ.Α. Τιβέριου τεκμηριώνει την υπόθεση συμμετοχής μελών της μακεδονικής βασιλικής οικογένειας ή αξιωματούχων του μακεδονικού κράτους σε παναθηναϊκούς αγώνες ήδη από τον 5ο π.Χ. αιώνα. Από το 338 π.Χ., μετά τη μάχη της Χαιρώνειας, ο Αλέξανδρος φθάνει στην Αθήνα και τιμάται μαζί με τον Φίλιππο Β' με χρυσό στέφανο, στη διάρκεια των Παναθηναίων. Εκτοτε οι σχέσεις του Αλεξάνδρου με την πόλη των Αθηνών και τα Παναθήναια παραμένουν στενές, μαρτυρώντας τη μεγάλη σημασία που έδωσαν ο Φίλιππος, ο Αλέξανδρος και οι λεγόμενοι Διάδοχοι στον προσεταιρισμό της Αθήνας, προκειμένου να επιτύχουν τους πολιτικούς και στρατιωτικούς τους στόχους.

Δ. ΣΤΑΜΕΛΟΣ